

blev nødvendigt for Regjeringen igjen at henvende sig til den lovgivende Magt, før at faae yderligere Bevillinger til denne Sags Fremme. Jeg troer, det er rigtigst, at Sagen nu bringes tilende, saaledes at man altsaa ikke udsætter sig for den Slags Eventualiteter, og jeg troer derfor, det er rigtigst i Sagens Interesse, at denne Pasfus udgaaer af Loven. Iøvrigt er det en Selvfølge, at jeg, da Ministeren har optaget det hele Resultat af det af den ærede foregaaende Taler omtalte Udvalgs Betænkning, af hvilket Udvalg jeg selv var Medlem, med Glæde slutter mig til det foreliggende Forslag.

Ordf: Den høitagtede Indenrigsminister forelagde, som det er bekjendt, ifjor et Forslag, der tilfagtede en meget væsentlig Forandring i en Deel af den jydste Jernbane, saaledes som den var nærmere bleven vedtagen ved Loven af 19de Januar 1863. Det gik ud paa for det Første at forandre Linien mellem Horsens og Aarhus fra det, som var vedtaget, nemlig at gaae over Fuldbro og Stilling til Aarhus, til at gaae over Torrild, den saakaldte østlige Bane, og dernæst at bygge en let Sidebane til Silkeborg. Der blev i denne Anledning nedsat et Udvalg, som har afgivet Betænkning, uden at Sagen dog kom til 2den Behandling i Thinget. Nu har den høitagtede Minister aldeles forladt sit Forslag og aldeles sluttet sig til selve Udvalgets Betænkning, uden at som sagt selve Thingets Votum i denne Sag er blevet hørt, og jeg kan ikke Andet end udtale nogen Beklagelse over, at en saa fuldstændig Opgivelse af det egentlige Hovedforslag derved har fundet Sted, idet jeg maa tilstaae, at det, som nu opnaaes, dersom dette Forslag gaaer igjennem, efter mit Skjøn i Grunden næsten ikke frembyder noget saa Væsentligt, at det er en Lov værd, i alt Fald med de nærmere Bestemmelser, som der saa specielt ere tagne. Det, som gjør at man tilstræber en Forandring i Loven af 1863, er, efter hvad jeg skjønner, at man synes at være kommen til den Anerkjendelse, at den Forbindelse mellem Silkeborg og Hovedbanen, nemlig ved en Vandvei fra Fuldbro Mølle gennem Søerne, som i nævnte Lov vedtoges, var uheldig. Jeg troer selv, at det er en

Silkeborg medførte imidlertid i Hovedliniens Retning en Tvangsbestingelse, som det kan være ønskeligt gaaer ud af Loven, naar Silkeborgforbindelsen opgives, nemlig Fuldbro Mølle, som et udtrykkeligt foreskrevet Punkt. Men det forekommer mig ogsaa, at naar det gaaer ud, saa er i Virkeligheden alt det, hvad den høitærede Minister nu tilstræber, opfyldt. Deraf, at Forbindelsen til Silkeborg fra Fuldbro anerkjendes som uhensigtsvarende, følger ganske naturligt, at man siger: Nu ville vi ikke paalægge Ministeren længere som en Tvang at gaae til Fuldbro, hvis han maaskee kan benytte de mellemliggende Terrainforhold mellem Tebstrup og Stilling paa en bedre Maade, f. Ex. ved at gaae om ad Skanderborg. Dette vilde ogsaa jeg ansee for høist ønskeligt. Men naar den høitærede Minister faaer denne Frihed, synes det mig ogsaa, at alt det i Virkeligheden er givet, som er nødvendigt for, at denne Linie fra Horsens over Tebstrup og Stilling til Aarhus kan blive fuldført det nærmest Mulige til de Undersøgelser, som laa til Grund for Loven af 1863. Man har nemlig opgivet Torrildbanen, det har Ministeren selv gjort, saa denne Linie bliver der efter dette neppe Spørgsmaal om. Jeg for mit Vedkommende kan ikke indsee, hvorfor overhovedet Torrildbanen er opgivet, naar man tager saa meget Hensyn til Beføstningen, som der er Tale om, thi Torrildbanen er jo ophøst at være billigere end enhver anden. Men naar man vil holde sig saa nær som muligt til den Linie, der blev bestemt i 1863, saa mener jeg, at det er unaturligt ved det Forslag, der her er forelagt, at lægge en større Tvang paa Ministeren, at det indeholder flere Bestemmelsespunkter, end der er nødvendigt for, at det, som Ministeren tilstræber, kan blive opfyldt. Og i den Henseende optager Lovudkastet en Bestemmelse, som jeg ikke kan Andet end henlede Opmærksomheden paa. Det er, at det bliver lagt som en Tvang at gaae med Banen fra Horsens til Brabrand Station. Derved er i Virkeligheden det System, som Loven af 1863 og tidligere Jernbanelove have etableret, i en meget væsentlig Grad forandret, som det synes mig aldeles uden Nødvendighed, og det paa en Maade, som er i allerhøieste Grad skadelig eller fare-